

(۹۲) ئیوہ ہرگیز ناگہ نہ پلہی چاکی و چاکہ کاری ہی ہتالہ و شتانہی کہ خوشستان دہو پت نہ بہ خشن، ہر شتیکیش بیہ خشن ٹوہ خوا ئاگا و زانایہ پی (لیسی ون ناییت و بی پاداشت ناییت).

(۹۳) ہرچی خوراک ہہیہ بو نہ وہی ئیسرائیل حلال بو و مہ گہر ٹوہی کہ یہ عقوب خوی لہ سہر خوی حرام کردبو و پیش ناردنی تہورات، بییان بلی: دہ ئیوہ تہورات بہین و بیخویننہوہ ٹہ گہر راستگون (دیارہ کہ جولہ کہ ہر لہ خویانہوہ دہمبازی دہ کھن و قسہ ریکدہ خن و شت حرام دہ کھن).

(۹۴) جائیت دوی ٹوہ ہہموو پروونکردنہوانہ ٹوہی بہدہم خواوہ درو ہلہستیت، ٹائہوانہ ہر ستہ مکارن.

(۹۵) ٹہی پیغہمہر ﷺ بییان بلی: خوی گہورہ لہ ہہموو فہرماشتہ کانیدا راستی فہرموہ، کہواتہ شوینی ٹاین و

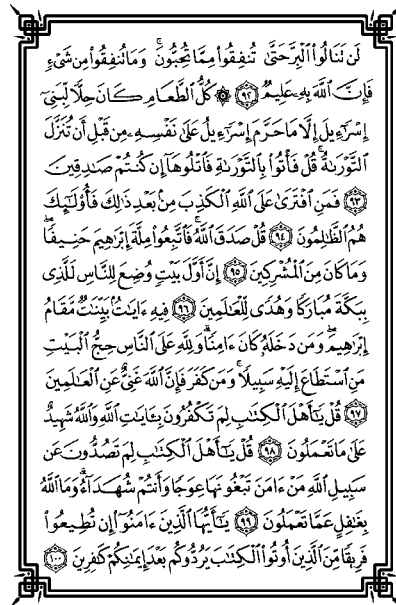
بہرنامہی ئیبراہیم بکہون کہ پاکو دروست و فہرمانبہردارہ و ٹوہ ہرگیز لہ موشریک و ہاوہ لگہران نہ بوہ. (۹۶) بہراستی یہ کھم خانہ و مال و مہنزلگہ یہ کہ بو خہ لکی دانرا لہ سہر زہوی (بو خواپہرستی) ٹوہ یہ لہ مہ ککہ دایہ، کہ پیروزہ و ہیدایہت و رینمووی بہ خشنہ بو ہہموو خہ لکی جیہان.

(۹۷) لہو مالہدا (کہعبہ) نیشانہ و بہ لگہی زور و ناشکرا ہہیہ، کہ یہ کیکیان شوینی تابیہ تی خواپہرستی ئیبراہیمہ، ہرہوہا ٹوہی بچیتہ ناوی پیویستہ ٹہمین و ٹاسودہ بیٹ، لہ ہہموو دہستدریزیک، جا خوی گہورہش بریاریداوہ لہ سہر خہ لکی حج و سہردانی (بیت الحرام) بکہن بہ تہنہا ٹہوانہی کہ توانای (دارایی و تہندروستیان) ہہیہ، جا ٹوہی کہ باخی یہو باوہری نیہ بہ حج، ٹوہ با بزائیت بہ راستی خوا بی نیازہ لہ ہہموو خہ لکان (پیویستی بہ چاکہ و پہرستی کس نیہ).

(۹۸) ٹہی پیغہمہر ﷺ بہ خواوہ نانی کتیب بلی: بوچی ئیوہ باوہر ناکہن بہ ٹایہ تہ کانی خوا، خو خوا شایہ تہ لہ سہر ہہموو ٹوہ کارو کردہوانہی کہ ٹہنجامی دہدہن.

(۹۹) (ہرہوہا) بلی: ٹہی خواوہ نانی کتیب بو ریدہ گرن لہ بلاو بوونہوہی ٹاینی خواو دہ تانہ و پت ٹوہی باوہری ہیناوہ ریبازی دینداری بہ چہوتی بگریٹ؟ لہ کاتیکیدا خوتان شایہ تن و چاک دہ زانسن (ٹہوہ راست نی یہ و چہوتہ) دنیاش بن کہ خوا غافل و بی ئاگا نیہ لہو شتانہی کہ دہیکہن.

(۱۰۰) ٹہی ٹہوانہی باوہر تان ہیناوہ ٹہ گہر گوپرایہ لی ہہندیک لہوانہ بین کہ کتیبی (ٹاسمانیان) پیدراوہ، دوی ٹوہی کہ ئیو باوہر تان ہیناوہ، دہ تانگیز نہوہ سہر ریبازی کوفرو بی باوہری.

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْفِلُ عَلَيْهِمْ ءَايَاتِ اللَّهِ وَرَسُولِهِمْ
 رَسُولُهُمْ وَمَنْ يَعْنِهِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾
 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۖ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَأَتَّصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۗ
 وَاذْكُرُوا عِمَّتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً ءَالْفَرَبِينَ قُلُوبِكُمْ
 قَاصِبَتْكُمْ بِعَمَلِكُمْ ءِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَا حُفْرٍ مِّنَ النَّارِ
 فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾
 وَلَنْ تُكْرِمَكُمْ ءُمَّهُ يَدْعُونَ إِلَى الْفِتْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمُرُوفِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا
 تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَذَابُ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
 وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ مَا بَيَّنَّوْكُمْ
 قُدُورَهُوَ الْعَذَابُ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ أَبْيَضَّتْ
 وُجُوهُهُمْ فَبِمَا رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَلَدُوا ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ ءَايَاتُ
 اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

(۱۰۱) جا ئیوه چون کافر دهبن له کاتیگدا که ئایه ته کانی خواتان به سه ردا ده خوئیریته وه و پیغه مبه ره که ی له ناو تاندا یه (دوای وه فاتیسی ﷺ به سیره تی پاک و بیگه ردی هه ره له ناو ماندا یه) جا ئه وه ی پشت به خوا به ستیت و په یره وه ی له بهر نامه که ی بکات، ئه وه به پراستی بو ریگه وه ریبازیکی راست و دروست هیدایه ت درا وه.

(۱۰۲) ئه ی ئه وان ه ی با وه پرتان هی نا وه، له خوا بترسن و پاریزکارین به شیوه یه کی واکه شایسته ی ئه وه زاته یه، هه میشه و به رده وام پایه ند و دامه زراو بن له سه ر ئیسلامه تی، هه ول بدن بو ئه وه ی هه ر کاتیگ مردن له سه ر ئیمان و ئیسلامه تی نه بی ت نه مرن.

(۱۰۳) هه روه ها (هه ول بدن) هه ر هه موتان به توندی ده ست بگرن به ئاینی خوا وه په رت و بلا و مه بن، یاد ی نازو نیعه تی خوا بکه نه وه له سه رتان، (چونکه) کاتی خو ی

دوژمنی یه کتر بوون، ئه وه بوو دله کانتانی به هو ی نیعه تی (ئیسلامه وه) په یوه ست کرد به یه که وه و هه موو بوونه برای یه کتر (هه روه ها ئه و کاته) ئیوه له سه ر لیواری چالیکی ئاگر وه ستا بوون و (خه ریک بوو بکه ونه ناوی)، به لام خوا (به ره حم و میبه ره بانی خو ی) له و ئاگره رزگاری کردن، ئایه و شیوه یه خوا ئایه ته کانی خوئیتان بو روون ده کاته وه، بو ئه وه ی هیدایه ت وه ربگرن.

(۱۰۴) پیوسته له ئیوه ئومه تیک پیک بی ت، یاخود با هه مووتان ئومه تیک بن که بانگه واز بکه ن بو خپرو چاکه، فه رمان بدن به هه موو کاریکی باوو دروست، قه ده غه ی هه موو نادروستیه ک بکه ن، ئا ئه وان ه هه ر سه رفرازن. (۱۰۵) نه که ن وه کو ئه وکه سانه بن که ناکوکی و دووبه ره کیان له ناودا بهر پابوو، له یه کتر دایران، دوای ئه وه ی ئه وه هه موو به لگه و نیشانه روونه یان بو هاتبوو (که سه رکه و تن له یه ک ریزیدایه)، ئا ئه وان ه سزایه کی گه وه و سه خت چا وه پریانه.

(۱۰۶) روژیک دیت رووخسارانیگ سپی دهبن و رووخسارانیگ ره ش هه لده گه رپن، جا ئه وان ه ی که رووخساریان ره ش هه لگه را وه (پیشان ده و تری ت): باشه، ئه وه ئیوه پاش ئیمان داری ی، په شیمان بوونه وه و ریبازی کوفرتان گرت بهر؟! ده بچیژن سزاو تازار به هو ی کافر بوونتانه وه.

(۱۰۷) به لام ئه وان ه ی رووخساریان سپی و گه ش و جوانه له ناو ره حمه ت و میبه ره بانی خوا دا ژیان ده به نه سه ر بو هه میشه و بو هه تا هه تایی.

(۱۰۸) ئه وان ه ئایه ته کانی خوی گه وره ن که به پراست و دروستی به سه رتا ده یخوئینه وه (ئه ی محمد ﷺ)، خوایش ه یچ سه مئیکی ناوی ت و لای په سه ند نیه (له دروست کراوانی و) له ه یچ خه لکیگ بکری ت.

(۱۰۹) ہرچی لہ ٹاسمانہ کان و ہرچی لہ زہویدا
ہہیہ، ہر خوا خاوندیانہ و گہرانہوہی ہموو شتیک
ہر بولای خواہیہ.

(۱۱۰) (بہراستی) نیوہ چاکترین ٹومہ تیکن کہ (بو
سوودی) خہلکی ہیٹراونہ تہ مہیدانہوہ، چونکہ فرمان
بہ چاکہ دہدہن و قہدہغہی خراپہ دہکن و باوہری
دامہزراوتان بہ خوا ہیٹاواہ، خو ٹہ گہر خاوندانی کتیب
باوہریان بہیٹاواہ (بہ ٹاینی ٹیسلام) ٹہوہ چاکتر بوو بویان
ہہیانہ ٹیماندارن، بہ لام زور بہیان گوناہبارو تاوانکارن.
(۱۱۱) ہرگیز ناتوانن زیان (لہ بیرو باوہرتان) بدہن
مہ گہر تازاردانیکی کہم، ٹہ گہر بجہنگن دژتان پشتتان
لیہلہدہ کن و ہہلدین، لہوہودواش سہرکہوتوو نابن.

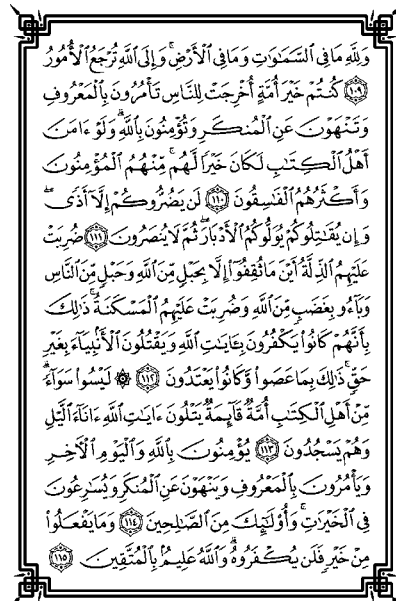
(۱۱۲) (جوولہ کہ) زہلیلی و ریسواییان بو بریاردراوہ

لہ ہر کوئی جیگیر بن مہ گہر لہ سایہی ٹاینی خوادا بہوینہوہ و (زولمیان لیٹہ کرپت کاتیک ٹیسلام
فرمانرہوا بیٹ) یان بہ خو ہلواسین بہ خہلکیدا بو یارمہ تیدانیان، یان پشتگر تینان (لہو سہردہمانہدا
کہ ٹیسلام فرمانرہوا بووہ بہٹاسوودہیی ژیاون، ہرچہند لہ ژیرہوہ ہر خہریکی پیلانگیپان بوون،
لہ سہدہی بیستہ میشدا توانییان ٹہ مہریکا و ولاتانی روژٹاواو ہندی ولاتی تریش، بکہنہ پشتیان
و داردہستی خوینان). ٹہوانہ شایستہی خہشم و قینی خوا ی گہورہن و زہلیلی و خہجالہتی بہشیانہ،
چونکہ بروایان نیہ بہٹایہ تہ کانی خواو پیغہمبہرانیس بہ ناحق دہکوژن، ٹہم یاخی بوون و
سہرشوہریہیان، بہھوی سہریچی و گوناہباریانہوہیہ، ٹہوانہ ہہمیشہ لہ سنور دہردہچوون و
دہردہچن و ستہمکاری ہہمیشہ پیشہیانہ.

(۱۱۳) (گاور و جوو) ہموویان یہ کسان و چوونیک نین، بہلکو لہ خاوندانی کتیب دہستہیہک لہ
ٹیماندارانیان ہن، ٹایہ تہ کانی خوالہ کاتہ کانی شہودا دہخوینہوہو نوپژدہکن و سوژدہ دہبن
(موسلمانن بہہموو واتایہک).

(۱۱۴) ٹہوانہ ٹیمان و باوہریان بہ خواو بہ روژی دواہی ہہیہ و فرمان دہدہن بہ چاکہ و قہدہغہی
خراپہ دہکن و بہ پلہ و تالوکہن بو ٹہنجامدانی ہموو خیرو چاکہیہک، بیگومان ٹہوانہ لہ ریزی
چاکہ کار و چاکہ خوازاندان.

(۱۱۵) (ٹہو ٹیماندارانہ) ہر چاکہیہک ٹہنجام بدن بہ فیرو ناچیت، خوایش زانایہ بہ پاریزکارو
دینداران. (پاداشتیان بہ زایہ نادات).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ تُعَنِّي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
 مِنَ اللَّهِ سَيِّئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱۶﴾
 مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
 صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
 ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۷﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا أَمْوَالَهُمْ مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْتُوكُمْ جُنَاحًا
 وَدُوًّا مَاعَيْنِمْ قَدْ بَدَّتِ الْعِضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ مُعَقِلُونَ ﴿۱۱۸﴾
 هَذَا نُمُودُ أَكْبَرُ حُبُّهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
 وَإِذَا لَقُواكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ
 مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْمِنًا بِعَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۱۹﴾
 إِنْ تَسِسْكُمُ حَسَنَةٌ سُوِّمَتْ مِنْ لَدُنِّكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
 بِهَا وَإِنْ نَصَبُوا وَتَقَفُوا لَإِيضَتُكُمْ كَيْدُهُمْ سَيِّئًا
 إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَصْمَلُونَ كَاطِعٌ ﴿۱۲۰﴾ وَإِذْ عَدُوٌّ مِنْ هَٰؤُلَاءِ
 يَبُوءُ بِالْمُؤْمِنِينَ مَفْعَدًا لِقِتَالِهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۲۱﴾

(۱۱۶) بہرپاستی ئهوانه‌ی کافرن هه‌رگیز مآل و مندالیان فریایان ناکه‌وئیت و له‌ده‌ست خه‌شم و قینی خوا رزگاربان ناییت، ئه‌وان نیشته‌جیی ناو دۆزه‌خن و تیایدا ژییانی هه‌میشه‌یی ده‌به‌نه‌سه‌ر.

(۱۱۷) نمونه‌ی (ئه‌و مآل و داراییه‌ی که) ده‌بسه‌خشن له‌م ژییانی دنیا‌یه‌دا وه‌ک ره‌شه‌بایه‌کی زور سارد وایه‌ بدات به‌سه‌ر کیلگه‌ی که‌سانیک‌دا که‌سته‌میان له‌خو‌یان کردییت (به‌هو‌ی گونا‌هو تا‌وانه‌وه)، هه‌مو‌ی تیا به‌ریت، جا وه‌نه‌ییت خوا‌سته‌می لیک‌ردین به‌لکو هه‌ر خو‌یان سته‌میان له‌خو‌یان کردوو‌ه.

(۱۱۸) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هینا‌وه، به‌که‌سانیکی تر جگه له‌خو‌تان متمانه‌مه‌که‌ن و نه‌پینی خو‌تان لایان مه‌درکینن، چونکه‌ئه‌وان کول‌نا‌ده‌ن له‌دروسته‌کردنی ته‌نگانه‌و گیرو‌گرفت و ناخو‌شی بو‌تان، ناواتیان ئه‌وه‌یه‌ دوو‌چاری ئازارو‌کیشه

بین، به‌ئاشکرا رق و کینه له‌ده‌م و دو‌یاند‌ا دیاره، ئه‌وه‌ی له‌سینه‌یاندا شار‌دو‌یانه‌ته‌وه زور‌گه‌وره‌تره له‌وه‌ی که‌ده‌ریده‌خن، بیگو‌مان ئیمه‌نیشانه‌و به‌لگه‌مان بو‌دیاری کردوون (تا‌دوست له‌دو‌ژمن جیا‌بکه‌نه‌وه)، ئه‌گه‌ر عه‌قل و ژیریتان بخه‌نه‌کار.

(۱۱۹) ئا‌گادارین! ئیوه‌ئه‌وانتان خو‌ش ده‌وئیت، به‌لام ئه‌وان ئیوه‌یان خو‌ش ناوئیت، باوه‌رتان به‌هه‌موو‌کتیبه‌ئاسمانیه‌کانیش هه‌یه (به‌لام ئه‌وان باوه‌ریان به‌محمد ﷺ و به‌قورئان‌نیه)، کاتی‌کیش پیتان ده‌گه‌ن ده‌لین: ئیمه‌ئیماندارین به‌لام کاتی‌ک به‌ته‌نها‌ده‌بن، په‌نجه‌ی خو‌یان ده‌گه‌زن ئه‌وه‌نده‌رق ئه‌ستوو‌ر و داخ له‌دلن، پیتان بلین: ده‌ک بمرن له‌داخا، به‌رپاستی خوا‌خو‌ی زانایه‌به‌وه‌ی که‌له‌دل و ده‌روون و سینه‌کاندا‌حه‌شار‌دراوه‌و (چاک‌تان ده‌ناسی‌ت).

(۱۲۰) ئه‌گه‌ر چاکه‌یه‌کتان تو‌وش بو، یان خیریک‌رووی تیک‌ردن، ئه‌وان پینی‌غه‌مبار‌ده‌بن و پیتان ناخو‌شه، خو‌ئه‌گه‌ر به‌لا‌و ناخو‌شیه‌کتان بو‌پیش‌بی‌ت، ئه‌وان پینی‌دل‌خو‌ش‌ده‌بن، جائه‌گه‌ر خو‌گر‌بن و یاری‌زکار‌بن، پیلان و ته‌له‌که‌ی ئه‌وانه‌هیچ‌زیانی‌کتان پینا‌گه‌یه‌نی‌ت، چونکه‌به‌رپاستی خوا‌ده‌وری‌پیلان و پلانیا‌نی داوه‌و ئا‌گایه‌به‌هه‌موو‌کارو‌کرده‌وه‌نه‌خشه‌یه‌کیان.

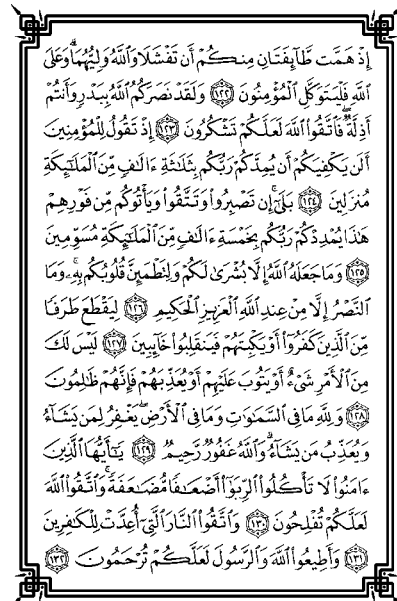
(۱۲۱) (لیره‌وه‌قورئان له‌غه‌زای‌ئو‌خود‌ده‌وئیت) یادی‌ئیمانداران‌بخه‌روه‌کاتی‌ک‌به‌یانی‌زوو له‌مآل‌ده‌رچوو‌یت، شو‌پینی‌جه‌نگت بو‌ئیمانداران‌دیاری‌کرد (تیر‌ئه‌ندازانی له‌سه‌ر‌گرده‌که‌دامه‌زاندو‌فه‌رمو‌وی پیتان: ئیمه‌سه‌رکه‌وتوو‌بو‌وین، یان‌شکسته‌مان‌هینا، ئیوه‌شو‌پینی‌خو‌تان‌به‌جی‌مه‌هیلن) و شو‌پینی‌تری‌شی‌بو‌ئه‌وانی‌تر‌دیاری‌کرد، خو‌ای‌گه‌وره‌ش‌بیسه‌ره‌(به‌گو‌فتارتان) زانایه‌(به‌بیرو‌بو‌چوونتان)...

(۱۲۲) ئەوسا خەرىكىبو دوو دەستە لە ئىيە پەشيمان بنەو و
(لە نىوہى رى بگەرپنەوہ)، بەلام خوا يارو يساوہريان بوو
(دليانى دامەزراند لەسەر فەرمانبەردارى) دەبا ئيمانداران
هەر پشت بە خوا بەستەن.

(۱۲۳) بيگومان خوا لە غەزاي بەدردا سەرکەوتوى کردن،
هەرچەندە ئىيە (لەژمارە و چە کدا) لاوازو کەم بوون، دەى
کەواتە لە خوا بترسن، بو ئەوہى سوپاسگوزار بن.

(۱۲۴) (ياديان بەينە) کاتيک بە ئيماندارانت دەوت: ئايا
ئەوہندە بەس نىہ کە پەرودگار تان بە سى ھەزار فرىشتە
کۆمە کتان بکات و داينەزىيەت؟!

(۱۲۵) بەلى ئەگەر خوراکر بن و پاريزکار بن ھەر ئىستا دىن
بو لاتان و پەرودگار تان پينچ ھەزار فرىشتەى نيشانەداران

بو رەوانە دەکات، (بو ئەوہى کۆمە کتان بکەن).

(۱۲۶) جا ئەو (ھاوکارى) فرىشتانە لەلایەن خواوہ تەنھا مژدەيەك بوو بو ئىيە، تادلە کانتان يىي دامەزراوتر
بيت، ئەگىنا سەرکەوتن تەنھا لەلایەن خواى بالادەست و داناوہيەو ھەر ئەو دەيەبە خشيت. (بەوانەى
کەشايستەن).

(۱۲۷) (ئەو يارىدەى فرىشتانە) لەبەرئەوہ بوو کە: لايەك لە ھىزى كافرە كان دايريت، تا سەركوت و نابوتيان
بکات، ئەوسا بە ناتو ميديى و خەجالە تيبەوہ بگەرپنەوہ.

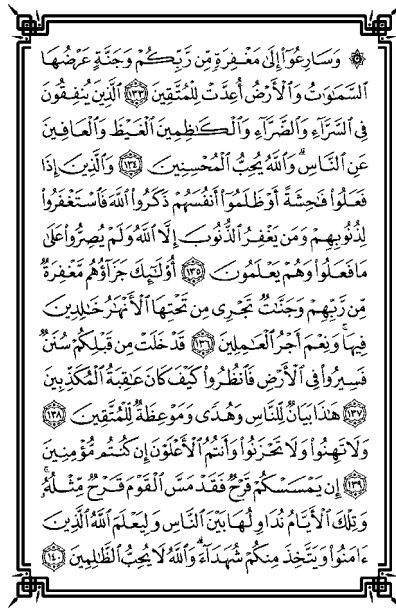
(۱۲۸) بيگومان تو ھىچ شتيكت لە كاروبارى بەندە كان بەدەست نىہ (بەلكو ھەمووشت بەدەست خوا خويەتى)
ئەگەر تەوہو پەشيمانيان لى وەر بگريت، يان سزاو ئازاريان بدات، (سەر بەستە)، چونكە ئەوانە ستەمكارن.

(۱۲۹) ھەرچى لە ئاسمانە كان و زەويدا ھەيە خواى گەورە خاوەنيانە، لە ھەر كەس بيبويت خۆش دەبيت و
(چاوپوشي زورە)، ھەر كە سيش (شايستەى سزاييت) سزاي دەدات، خواى گەورەش ليخوشبوو ميھەرەبانە.

(۱۳۰) (ئەم ئايەتە تيبەلكيشى باسى غەزاي ئو خود كراوہ بو ئەوہى بسەلميت كە ئەم ئايەنە ھەمو چەمكە كانى
ژيان دەگرپتەوہ، بويە روو بە ئيمانداران دەفەرمويت): ئەى ئەوانەى باوہرتان ھىناوہ سوو بە چەند قات و چەند
بەرامبەر مەخون (ئەمەش قولناغيك بوو لە ھەرامکردنى يەكجاريى)، لە خوا بترسن، بو ئەوہى سەرفراز بن.

(۱۳۱) (ھەولبەدەن) خوتان بياريزن لەو ئاگرەى كە ئامادە كراوہ بو كافرو بى باوہ پان.

(۱۳۲) گوپرايەل و فەرمانبەردارى خواو پيغەمبەرە كەى بن بو ئەوہى رەحمتان يى بكرت.

(۱۳۳) به په له بن و پیشبرکې بکهن تا ده گه نه لیخو شیبوونی په روه ردگار تان و به هشتیک که پاناییه که ی ناسمانه کان و زهوی گرتو ته وه و ناماده کراوه بو پاریزکاران، (پیغه مبه ریش ﷺ ده فهرمویت: مه نزلگای هندی ده بین و ه کو چون نه ستیره ی گه ش ده بین له دووره وه، فهرمو یانه نه ی پیغه مبه ری خوا: ره نگه نه وانه مه نزلگای پیغه مبه ران بن، فهرمو یه تی: نه خیر، به لکو مه نزلگای که سانیکن که باوه ریان به خوا پیغه مبه ره که ی هیناوه، جا لم سه رده مانه ی دوا پیدا زانراوه نه ستیره ی چه نده گه وره گه وره هیه که خور له ناستیدا زور بچو که چ جای زهوی!!)

(۱۳۴) نه وانه ی له خو ش و ناخو شیدا، له هه رزانی و گرانیدا مال و سامانیان دبه خشن، رق و کینه ی خو یان ده خونه وه خو گرن، له خو لکی خو ش دهن و لیبوورده ن، خوای میهره بانیش چاکه کارو چاکه خو زانی خو ش ده ویت.

(۱۳۵) نه وانه ش که تاوان یان گونا هیکیان نه نجام داوه، یا خود سته میان له خو یان کردوه (دوایی به خو یاندا هاتونه ته وه) سزای

خوای دپته وه یادان، نه و سا داوای لیخو شیبوون ده کن، جاکې هیه که له گونا هان خو ش بییت جگه له خوا؟! هه روه ها له سر گونا هو تاوانیان به رده وام نابن، له کاتیکندا ده زانن (نه وه تاوانه).

(۱۳۶) نه وانه پاداشتیان لیخو شیبوون و لیبوورده نه له لایه ن په روه ردگار یانه وه له گه ل باخه کانی به هه شتدا که چه ندان رووبار به زیر درخت و به به رده م کوشکه کانیا ندا ده روات و زیانی هه میشه یی تیا پیدا ده به نه سر، نه م به هه ریه پاداشتیکی زور چاکې کوششکارانه (چونکه دوا ی ته و به که بان له هه ول و کوششی به دده ست هینانی ره زامه ندی خوا دا ده بن).

(۱۳۷) به راستی پیش نیوه چه ندان یاساو به رنامه تیپه ریوه (له لایه ن خوا وه که سه رنه نجام تیماندارانی سه رختو وه و کافرانی له ناو بر دووه) ده نیوه ش به زه ویدا بگه رین و ته ماشا بکه ن و سه رنج بده ن و وردینه وه: بزنان سه رنه نجامی نه وانه چون بووه که به رنامه ی پیغه مبه رانی خوایان به درو زانیوه.

(۱۳۸) تا نه مه ی که باسکرا به یان نامه و روونکرده وه یه بو خه لکی به گشتی و رینمو و به خش و ناموزگار یسه بو پاریزکاران به تابه تی.

(۱۳۹) (نه ی تیمانداران) کول مه دهن و ساردمه بنه وه و خه فته مه خون، چونکه هه ر نیوه سه ره رزو سه رفرازو سه رکه و تووترن نه گه ر تیماندار ی چاک و راست و دروست بن.

(۱۴۰) نه گه ر زام و سه ختی و ناخو شیه ک (له جه نگی ئو خود) دا تووشی نیوه هاتوه، نه و خه لکه ش (له جه نگی به دردا) تووشی هه مان زام و سه ختی و ناخو شی هاتن، نیمه نه و روژگارانه ده ستاو ده ست پی ده که بن له ناو خه لکیدا (تا له جیهانی واقعیشدا) نه وانه ی باوه ریان هیناوه خوا ده ریان بخت و هه ندیکتان بکات به شایه ت و به پله ی شه هیدی بگه ن، پیگومان خوا سته مکارانی خو ش نا ویت.

(۱۴۱) بیگومان خوی پوره دگار (تاقی کردنه وه پیش ده هیئت) تائه وانه ی ئیماندارن پاک و بیگه ردیان بکات، کفرانیش نابوت و ریسوا بکات.

(۱۴۲) یان واگومانان ده برد (هه روا به ئاسانی) ده چنه بهه شته وه؟! که هیشتا خوا (له جیهانی واقعدا) ده ریشی نه خستوه کامتان هه ول و کوشش و جیهادی کردوه و کامتان خوراگرو ئارامگر بووه ...

(۱۴۳) له راستیدا ئیوه ئاواتی مردنتان ده خواست پیش ئه وه ی پی بگن (ده تانوت: که ی جهنگ بهر پاده بیئت تاشه هید بیین) خو له راستیدا مهرگتان به چاوی خوتان بیینی له کاتیکیدا ئیوه چاوه روانی مهرگ بوون.

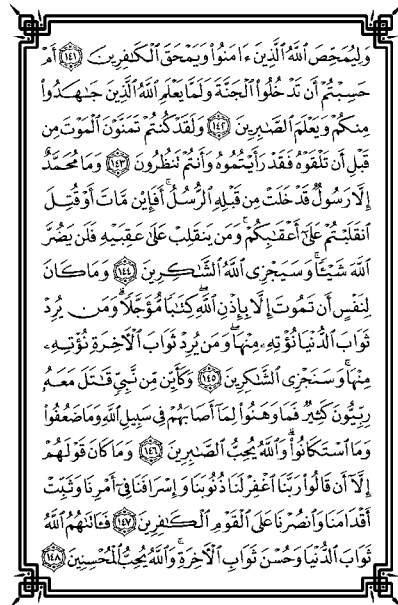
(۱۴۴) (محمد ﷺ) ته نها پیغه مبه ریک نه بووه وه فات بکات، بیگومان پیغه مبه رانی پیش ئه میش (وه فاتیان کردوه)، ئایا ئه گهر وه فاتی کرد یان کوژرا و شه هید بوو، ئیوه پاشگه ز ده بنه وه و هه لده گه پینه وه؟! (له و دین و ئاینه ی که پی راگه باندوون) خو ئه وه ی هه لگه پینه وه و پاشگه ز بیته وه، ئه وه هه رگیز زیان به خوا ناگه به نیئت، له داهاتویه کی نزدیکدا خوی گه وره پاداشتی سو پاسگوزاران ده داته وه.

(۱۴۵) هیچ که سیکیش نامریت مه گهر به ویستی خوا نه بیئت، له کات و وهختی دباری کراودا (ئه مهش خوی هانده ریکه بو ئیماندار که له مهرگ نه ترسیت) جا ئه وه ی پاداشتی دنیای ده ویت هه ندیکی پیده به خشین، ئه وهش پاداشتی قیامه تی ده ویت هه ندیکی پیده به خشین، له داهاتویه کی نزدیکیدا پاداشتی سو پاسگوزاران ده دینه وه.

(۱۴۶) چه نده ها پیغه مبه ر هه بوون که خواناس و پیواچاکانی زور له گه لیدا بوون و دژ به دوژمنان جه نگان، جا ئه وانه هیچ کات سستی و بیزاری و بیثاقه تی روی تیئه کردوون به هوئی ئه وه ی که تووشیان هاتوه له پیئاو ریازی خوادا، لاواز و بی هیزو سه رشوریش نه بوون بو دوژمنان، خوی گه ورهش ئه و ئارامگر و خوراگرانه ی خو شده ویت.

(۱۴۷) ئه وکاته گوفتاریان ته نها ئه مه بووه که و توپانه: پوره دگارا له گوناھو هه له کانمان بیوره له زیاده رپه وه ی کاروبارمان خو ش ببه، دامه زراومان بکه، سه رمان بخره به سه ر ئه م گه له بییا وه رده ا.

(۱۴۸) ئه وسا ئیتر خوا پاداشتی دنیای پیبه خشین (به سه رکه وتن و پایه داری) پاداشتی چاکی قیامه تیشی بو مسوگه ر کردن و بیگومان خوائه و چا که کارانه ی خو ش ده ویت.

وَلِيْمَحْصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكُفْرَ بِتَمَنُّكُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الْقَادِرِينَ ﴿١٤١﴾ وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلْفَاهُ فَهَلْ رَأَيْتُمْ أَنَّهُمْ إِذْ يُنظَرُونَ ﴿١٤٢﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كُنَّا مُؤَجِّلًا وَمَنْ يُرِدْ تَوَابَ اللَّهِ فَيَأْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ تَوَابَ الْآخِرَةِ فَيُؤْتِيهَا مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيِّ قُتِلَ مَعَهُ رَيْثُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّادِقِينَ ﴿١٤٥﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٦﴾ فَكَانَتْ لَهُمْ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ تَوَابَ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَنُرْسِلَنَّ عَلَيْكُم مِّن دُونِ هَذِهِ الْكُفْرَانِ أَقْتَاتًا لِّقَوْمٍ يُظَاهَرُونَ
 بِلِلَّهِ مَوْلَانِ كُفْرًا وَهُوَ خَيْرٌ لِّلصَّابِرِينَ ﴿١٤٩﴾ سَنُلَقِي
 فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
 مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَهُمُ النَّارُ وَبِئْسَ
 مَثْوًى لِّلظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ
 وَعْدَهُ إِذْ تَحْسَبُونَهُم بِأَيْدِيهِمْ حِزْبًا
 لَّئِن كُنْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ لِنَبِيِّكُمْ
 مَا أَشْحَبُونَ ﴿١٥١﴾ وَمِنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا
 وَمِنْكُمْ مَّن يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَّفَكُمْ عَنْهُمْ
 لِيُنزِّلَ عَلَيْكُمْ لِقَاءَ رُسُلِكُمْ وَلَقَدْ عَمَّا
 عَنَّا بَعْضَ لَيْكِلًا تَحَرَّوْا عَلَنَ مَا قَاتَكُمُ
 وَلَا مَا أَصَابَكُمُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٥٢﴾

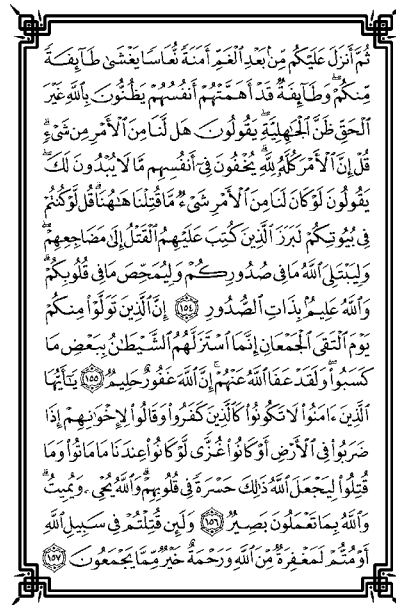
(١٤٩) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ئه‌گهر ملکه‌ج و گوپرایه‌لی ئه‌وانه‌ بن که کافر و بی‌دین، ئه‌وه به‌ره‌ودوا ده‌تانگیږنه‌وه و پاشگه‌رتان ده‌که‌نه‌وه و له‌ دین وهر‌تانه‌گیږن، ئه‌وسا ئیتر به‌ دۆږاوی ده‌گه‌رینه‌وه.

(١٥٠) (دلنیابن که خوانه‌ناسان یارو یاوه‌ری ئیوه‌ نین) به‌ لکو خوا یارو یاوه‌رتانه، بیگومان ئه‌و زاته‌ چاکترین پشتیوان و یاریده‌ده‌رتانه.

(١٥١) (ئه‌ی گرو‌ی ئیمانداران دلنیابن) که له‌مه‌ودوا ئیمه: ترس و بیم فری‌ ده‌ده‌ینه‌ دل‌ی ئه‌وانه‌ی که بی‌باوه‌رن، به‌هوی ئه‌وه‌ی شه‌ریک و هاوه‌لیان بو‌ خوا بریارداوه‌ بی‌ ئه‌وه‌ی خوا هیچ ده‌سه‌لاتیکی پیدابن (بو‌ دانانی هاوه‌لگه‌ری)، ئه‌وانه‌ سه‌ره‌نجامی گه‌رانه‌وه‌یان ناگری دۆزه‌خه‌ ئای که چه‌نده‌ ناخوش و خراپه‌ جیگه‌ی سته‌مکاران.

(١٥٢) سویند بی‌ت، خوا به‌لینی خوی بو‌ ئیوه‌ به‌راستی برده‌سه‌ر (له‌سه‌ره‌تای جه‌نگی ئو‌خود) دا، هه‌ر به‌مو‌لت و یارمه‌تی ئه‌وزاته‌ دوژمنانتان به‌گیږ هیناوه‌ تیکتان شکاندن، هه‌تا ئه‌وکاته‌ی که ساردیی رووی تیکردن و بو‌ به‌ کیشه‌تان له‌سه‌ر هه‌ندیک شت و یاخی بوون (له‌ فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و سه‌نگه‌رتان چۆل کرد) دوا‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ندیک شتی نیشان‌دان که چه‌رتان لیده‌کرد، هه‌تانه‌ دنیای ده‌و‌یت و هه‌تانه‌ قیامه‌تی مه‌به‌سته، له‌وه‌ودوا ده‌ستی ئیوه‌ی کو‌تا‌کرد (له‌ دوژمنان) تا تاقیتان بکاته‌وه، سویند بی‌ت، به‌راستی خوا چاوپوشی لیکردن و لی‌تان خو‌شبوو، چونکه‌ خوا فه‌زل و ری‌زی هه‌یه‌ بو‌ ئیمانداران. (١٥٣) ئیتر ئه‌وه‌بوو که «به‌گیږه‌اتن و کشانه‌وه‌ و شپه‌زه‌ و په‌رت و بلا‌وبوون) خوتان هه‌لده‌گیږا به‌ کیوی ئو‌خود و ده‌ورو به‌ریداو ئاو‌رتان له‌ که‌سه‌ نه‌ده‌دایه‌وه، له‌ کاتی‌کدا پیغه‌مبه‌ریش به‌دواتاندا بانگی ده‌کردن له‌ لاکه‌ی تره‌وه: (ئه‌ی به‌نده‌کانی خوا بگه‌رینه‌وه‌ و رامه‌که‌ن)، جا ئه‌وه‌بوو ئیوه‌ خه‌م و خه‌فه‌تتان کرده‌ دل‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ (به‌ ناهه‌رمانیتان، خوی گه‌وره‌ش) خه‌م و په‌ژاره‌ی کرده‌ دل‌ی ئیوه‌وه‌ (به‌ده‌نگو‌یاسی بریندار بوونی پیغه‌مبه‌رو شه‌هید بوونی) تاوه‌کو‌ خه‌فه‌ت نه‌خون بو‌ ئه‌وه‌ی له‌ ده‌ستتان چوو‌ه و ئه‌وه‌ش که خوا تووشی کردوون و به‌سه‌ری هینان (دیاره‌ هاوه‌لان پیغه‌مبه‌ریان له‌خویان و له‌هه‌موو شت لاخوشه‌ویستتر بووه‌) خوایش ناگاداره‌ به‌و کاروکرده‌وانه‌ی که ئه‌نجامی ده‌ده‌ن.

(۱۵۴) پاشان، دوی ٹو غم و پہزارہیہ ٹارامی و ہیمینی بہ سہردا دابہزاندن کہ ونہوزیک بوو دہستہیہ کتانی داگرتبوو، دہستہیہ کی تریش بہراستی خہمی خویان بوو، گومانی ناپہوایان دہبرد بہ خوی گہورہ بہ گومانی نہفامانہ، دہیانوت: ٹایا ٹیمہ لہم کارہدا (لہ بہدہستہینانی سہرکہوتن) ہیچ روٹیکمان ہہیہ؟! (ٹہو پشٹیوانہی کہ خوا بہلینی پیدابوین بو نہہات؟! ٹہی محمد ﷺ پیمان بلی: بیگومان ہہموو شتییک بہدہست خویہ، ٹہوانہ ہہندیک شت دہشارنہوہ لہ دہروونی خویندا و بو توی دہرناخن، ہہروہا دوروہ کان دہلین: ٹہ گہر (بہلینی سہرکہوتن راست بوایہ) ٹیمہ شتییکمان بہدہست بوایہ ٹالیرہدا نہدہ کوژراین!!

پیمان بلی: ٹہ گہر لہ مالی خوشتاندا بوونایہ، ٹہوانہی کہ بریارہ بکوژرانایہ، دہبوا ہہروایان بہسہر بہاتایہ و لہ شوینی کوژرانایاندا راکشانایہ، بیگومان خوا ٹہم شتانہ تان بہسہر دہہینیت تانہوہی لہ دہروونتاندا ہہیہ تاقی بکاتہوہ و چی لہ دلہ کانتاندا ہہیہ خاویٹی بکاتہوہ و حہقیقہ تی دہریخت، ٹہو خویہش زانیہ بہوہی کہ لہ ناخی سینہ کاندہ حہشار دراوہ.

(۱۵۵) بیگومان ٹہوانہی پشستیان ہہ لکرد (لہ غہزای ٹوحد) لہ روژی بہیہ کگہ ہشتنی ہہردو و ٹوردو و (ٹوردووی ٹیمانداران و ٹوردووی بی باوہران)، ٹہوانہ تہنہا شہیتان تووشی ہہ لہی کردن و لہ خشتہی بردن بہ ہوئی ہہندیک گوناہہوہ کہ ٹہنجامیان دابو، بہراستی خوا لییان خویشبوو چونکہ بیگومان خوا لیخویشبووہ (لہ گوناہہ کہ تان) و ٹارامگرو خوڑاگرہ (زوو تولہ لہ یاخی بوان ناسینیت).

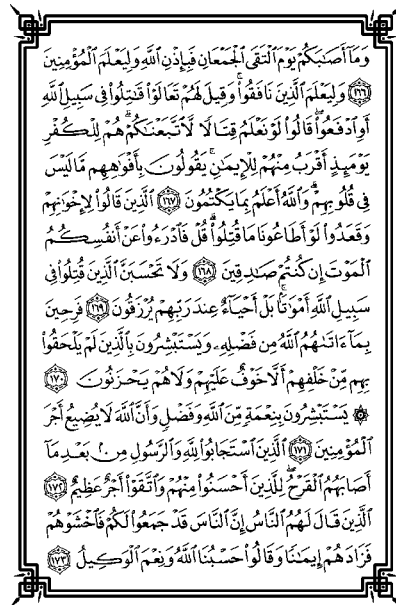
(۱۵۶) ٹہی ٹہوانہی باوہرتان ہیناوہ وہ کو ٹہوانہ مہین کہ بی باوہر بوون، لہ کاتی سہفہر بہسہر زہویدا، یاخو دکاتی جہنگ، بہبرایانی (ہاوبیریان) دہوت: ٹہ گہر لای ٹیمہ بوونایہ نہ دہمردن، نہ دہ کوژران!! بو ٹہوہی خوا ٹہوہ بکاتہ خہفت و ناخوشی لہ دلیندا، خو ہہر خوا ژیان بہخشہ و مرینہرہ، خوا بینایہ بہو کارو کردہوانہی کہ ٹہنجامی دہدہن.

(۱۵۷) خو ٹہ گہر بکوژرین لہ پیناوی خوادا یا خود بمرن، لیخوش بوون لہ لایہن خواوہ ہاوپری لہ گہل رہحمہت، چاکترہ لہوہی کہ خہلکی کوئی دہ کہ نہوہ.

(۱۶۶) ئه وهش كه تووشتان بوو له روژی به یه كه گه یشتنی ههردوو ئوردووه كه (له جهنگی ئو خود) دا ئه وه به فرمان و ویستی خوا بوو، تا ئیمانی باوه پداران ده ربخات ...

(۱۶۷) دوو پروویی و ناله باریی دوو پرووه کانیس ده ربخات، کاتیك پیمان و ترا: وهرن بجهنگن له پیناوی خوادا، یان (هیچ نه بیئت) بهرگری له خوستان و مال و مندالتان بکهن، و تیان: ئه گهر بمانزانیایه شهرو جهنگ بهرپا ده بیئت ئه وه شویتان ده که وتین و ده جهنگین، ئه وانه ئه وه روژه له کوفره وه نزیکترن تا له ئیمان، به ده میان شتیك ده لێن که له دل و دهروونیاندا نی یه، خوایش زانیایه به وهی که ده بشارنه وه ...

(۱۶۸) ئه وانیه بوئی دانیشتن و (نه چوون بو جهنگ) به براکانی خوینیان وت: ئه گهر ئه وانه (واته شه هیدان) به قسهی ئیمه یان بکر دایه نه ده کوژران، ئه ی پیغمه بر ﷺ پیمان بلی: دهی که واته مردن له خوستان

دووربخه نه وه ئه گهر راست ده کهن؟!

(۱۶۹) هه رگیز و امه زانن و وادامه تین ئه وانیه له پیناوی خوادا شه هید بوون و کوژران، مردوون، نه خیر وانیه، به لکو ئه وانه زیندوون، لای پهروه رده گاریان له رزق و روژی (هه مه جوو تایبهت) به هه وه وهرن ...

(۱۷۰) زور دلخوش و شادمانن به و به خشش و زیاده فه زلهی که خوا پینی به خشبوون، مژدهش ده ده ن به وانیه هیشتا به وان نه گه یشتوون و (شه هید نه بوون) که بیگومان هیچ ترس و بیمکیان له سه ر نی یه، هیچ غه م و په ژاره یه کیان بو پیش نایهت (له به جی هیشتنی دنیا).

(۱۷۱) مژده ده ده ن به نازو نیعمه تانی تایبهتی و فه زل و ریژی بی سنوور له لایه ن خوی میه ره بانه وه، به راستی خوایش پاداشتی ئیمانداران زایه ناکات و (رهنج به خه سار نابن) ...

(۱۷۲) ئه وانیه که به ده م بانگه وازی خواو پیغمه بره وه ﷺ چوون، دوا ی ئه وهی که تووشی ناخوشی و زام و ئیش بوون، بو ئه وانیه یان که چاکه یان کردو پارێز کار بوون، پاداشتی زورگه و ره و بی سنوور ئاماده یه ...

(۱۷۳) ئه وانیه که خه لکی (باوه ر لاواز) پیمان ده لێن: به راستی خه لکی بی باوه رو خوانه ناس خو یان بو ئیوه کو کردو ته وه و خو یان بو ئیوه مه لاس داوه لیبان بترسن (خوستان تووشی به لا مه کهن) به لام ئه وان (واته ئیمانداران به و پرو پاگه نده یه) باوه ریان زیاتر دامه زراو، و تیان: خوامان به سه که یاریده ده رو یارمه تیده ریکی چاکو پایه داره بو مان.

(۱۷۴) ئەوسا ئېتىر موسولمانان گەرانەو ھاوپرئ لە گەل فەزڵ و نازو نېعمەتی خاوی دا، هیچ ناخوشبە کیشیان بۆ پېش نەهات، چونکە شوینی رەزامەندی خواکەو تېوون و (هەر ئەو شیان مەبەست بوو)، خاوی گەورەش هەر خۆی خواوەنی فەزڵ و رېزیکى زۆر گەورەبە.

(۱۷۵) ئەو بەراستی تەنھا شەیتانە یاوەرەکانی خۆی دەترسینیت، ئێوەی (ئیماندار) لێیان مەترسن، بەلکو هەر لە من بترسن ئەگەر ئیماندارن (بېگومان ترسان لە خوا ئاسوودەیی و ئارامیی دەبەخشیت بە ئیماندار).

(۱۷۶) ئەوی پېغەمبەر ﷺ ئەوانەى که پېشپىرکى دەکەن لە بى باوهر پيدا خەمبارت نەکەن، چونکە بەراستی ئەوانە هەرگىز هیچ زياتىک بەخوا ناگەيەنن، خوا دەيەوئىت هیچ بەشىکیان لە قیامەتدا پى نەبەخشیت، سزای سەخت و زۆر ناسۆریش بۆیان ئامادەبە.

فَاتَقَدُّوا بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضَّلْتُمْ أَنْ تَبْسُبَهُمْ سُبُوهُ وَأَنْتُمْ بَعُودُونَ
رِضْوَانِ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ
يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا رَبَّكُمْ يَا مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾
وَلَا يَخْزِيكَ الَّذِينَ يَسْتَعْرِضُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا رِيْدَ اللَّهُ أَنْ لَا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي الْآخِرَةِ وَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَكْفَرُ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا
اللَّهَ شَيْئًا وَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٧﴾ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنَّمَا نُكَلِّمُهُمْ خَيْرًا لَّا نَفْسِيهِمْ إِنَّمَا نُكَلِّمُهُمْ لِيُزِدُوا إِسْمًا
وَكَفْرًا عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿١٧٨﴾ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا
أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَن يَشَاءُ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ
وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٩﴾ وَلَا
يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَاءِ أَنفُسِهِمْ أَنَّ لَهُمْ فَضْلِيَةً هُوَ خَيْرٌ
لَّهُمْ بِئْسَ هُوَ سَرًّا لَّهُمْ سَيَطُوفُونَ مَا حَاجَلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَاللَّهُ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ يَأْتِعْمَلُونَ خَيْرًا ﴿١٨٠﴾

(۱۷۷) بەراستی ئەوانەى بى باوهر پيان هەلبژارد لە جياتى ئيمان، بى باوهر پيان كرى لە جياتى باوهر، بەهېچ جورىك زيان بەخوا ناگەيەنن بەلكو سزای بەئيش چاوه پيانە.

(۱۷۸) ئەوانەى رېيازى كوفران گرتۆتەبەر، واگومان نەبەن كە مۆلە تمان داون و (نازو نېعمەتى دنيا مان پېبەخشىوون) ئەو خېرە بۆيان، ئېمە تەنھا بۆيە مۆلە تيان دەدەين تازياتر گوناھبار بين، ئەوانە سزايەكى ريسواكەر چاوه پيانە.

(۱۷۹) خوا ئيمانداران واز لێناھيئت هەر وەكو ئەوہى كە ئیستا ئیوہ لەسەرى هەن (دلسۆزو نادلسۆز، خەمخۆرو بى باك تىكەلن)، هەتا پيس و پاك لەيەك جيانە كاتەوہ (بەھۆى جورەھا تاقى كەردنەوہ و پېشھاتەوہ)، بېگومان خوا جيهانى شاراوہ تان نیشان نادات (تائيندە بزانتن)، بەلكو خوا لە پېغەمبەرەكانى كەسانىك هەلدەبژيرت كە بيهوئىت (تا لە هەندىك نھيئى ئاگادار بن بەو رادەبەى كە پيوستە)، جا باوهر بەخواو پېغەمبەرانی بهيئن، خو ئەگەر باوهرى دامەزراو بهيئن و پاريزكارىي بكەن و لە خوا ترس بن، ئەوہ ياداشتى بى سنوور و نەپراوہ چاوه پيانە.

(۱۸۰) واگومان نەبەن ئەوانەى كە بەخيلى و رەزىلى دەكەن، لەو نازو نېعمەتانەى خوا پىي بەخشىوون، نابەخشن، كاريكى چاكە بۆيان، نە خىر ئەوہ كاريكى خراپ و نادروستە بۆيان، چونكە ئەو شتانەى كە نەياندەبەخشى لە روژى قیامەتدا دەست دەنيئە بينيان و دەبنە كوئ لە گەردنياندا، (بېگومان) هەرچى لە ئاسمانەكان و زەویدا هەيە هەر خوا خواو نپانەو خوا ئاگايە بە هەموو ئەو كارو كەردەوانەى كە ئیوہ ئەنجامى دەدەن.

(۱۸۱) سویند بیٽ بیگومان خوی پھروہردگار
گوفتاری (ناہجی) ٺہو (جولہ کانہی) بیست کہ وتیان:
خوہہ ژارہ و ٺیمہ دہولہ مہ ندین!! ٺیمہ ٺہو گوفتارانہ
یادداشت و توٺمار دہ کہین لہ سہریان، ہر وہا کوشتنی
پیغہ مہران بہ دەستی ٺہوان بہ ناحق، (لہ دوزہ خیشدا)
بیان دہ ٺین: بچیٺن سزای ناگری سوٺینہر...

(۱۸۲) ٺہو سزایہ لہ دہرہ نجامی دەست پیشخہری
خوتانداہ، چونکہ بہرستی خوہیچ جورہ ستہ میٺ لہ
بہندہ کان ناکات.

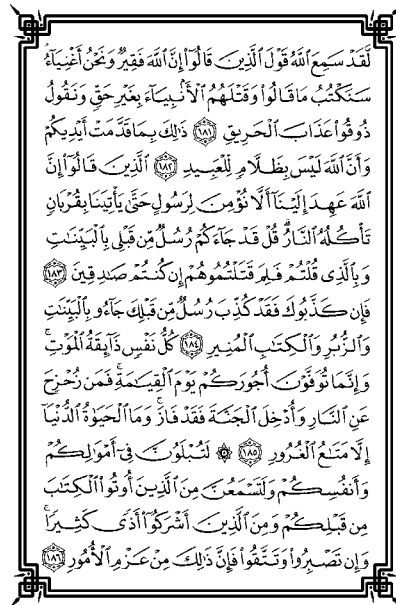
(۱۸۳) (ٺہو جوولہ کانہی) دہ ٺین: خوہ پھیمانی داوہ بہ
ٺیمہ کہ بہ ہیچ پیغہ مہریٺ باوہر نہ کہین
تاقوربانہ کمان بو نہ ہیٺیت و (نہ بیٺین) ناگر دہ یخوات و
دہیسوٺینیت و لہ ناوی دہبات، (ٺہی محمد) پییان

بلی: خو ژمارہ یہ کہ پیغہ مہر لہ پیش منہوہ رہوانہ کران بوٺان بہ چہندہا بہ لگہو نیشانہی ٺاشکراوہ،
بہو داخوازیہ شہوہ کہوتتان، جا بو کوشتانن و (شہیدتان کردن) ٺہ گہر ٺیوہ راستگون؟!

(۱۸۴) خو ٺہ گہر بروایان پیٺہ کردیت، ٺہوہ بہرستی زوریک لہ پیغہ مہرانی پیش تو بروایان پیٺ
نہ کراوہ ہر چہندہ جورہا مو عجیزہ و نامہی پر لہ ستایش و ٺاموژگاری و کتبیی رووناک کہرہوہیان
پیٺا رہوانہ کرابو.

(۱۸۵) ہموو کہسیٺ دہ بیٺ ہمریت و مردن بچیٺیت، تہنہا لہ روژی قیامہ تدا کری و پاداستان
بہتہوای پیٺ دہدریت (دہر ٺہ نجامی کردہوہ کانتان دیتہوہ ریتان) ٺہوسا ٺہوہی دوور خرایہوہ لہ
ٺاگری دوزہخ و خرایہ بہہ شتہوہ، ٺہوہ بہرستی سہرفراز بووہ، ژیانہی دنیاہ بیجگہ لہوہی کہ
رابواردنیکی خہلہ ٺینہرہ شتیکی تر نیہ.

(۱۸۶) سویند بیٺ تاقی دہ کریٺہوہ لہ مال و دارایی و خویشتاندا (زیان لہ ساماندا دہ کہن، خوتان
توشی ناخوشی و ٺازار دہبن) ہر وہا سویند بیٺ لہ خاوەنانی کتبیی پیش خوتان و لہ موشریک و
ہاوہ لگہرانہوہ ٺازاریکی زور دہ بیسن (ٺہوہندہ بوختان و قسہی ناہجیٺان بوہ لگہدہ بہستن، وہک ٺازار
بہرگوٺتان بکہوٺت وایہ)، بہ لام ٺہ گہر خوٺراگرین و پاریزکار بن و لہ خوا بترسن (لہ سنوور
دہر نہ چن)، بہرستی ٺہوہ لہوٺیستہ لہ کارہ پھسہند و کردہوہ پایہ دارہ کانہ.

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
 وَلَا تَكْفُرُ بِهِ فَمَثَبُوهُ وَرَاءَهُ فَأَبَوْا أَن يُصِرُّوا بِهِ مُتَمَنَّاتٍ
 قَلِيلًا فَوَسَّ مَائِدَتَهُمْ ﴿۱۸۷﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ
 بِمَا أُوتُوا وَيُحِبُّونَ أَن يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
 بِمَقَازِنِ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸۸﴾ وَاللَّهُ مَلِكٌ
 السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۸۹﴾ إِنَّ فِي
 خَلْقِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَأَخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
 لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿۱۹۰﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِسْمًا وَفِعْدًا
 وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ
 رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا تُسَبِّحُكَ فَقَتْنَا عَذَابَ الْآثَارِ ﴿۱۹۱﴾
 رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخُلُ الْآثَارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن
 أَنْصَارٍ ﴿۱۹۲﴾ رَبَّنَا إِنَّا أَسْمِعْنَا مَا يَدْعُوا بِالْإِسْمِ الْإِنْسَانِ
 مَا شَاءُوا بِرَبِّكَ فَمَا مَنَّا رَبَّنَا فَاعْفُرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا
 سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنا مَعَ الْآثَارِ ﴿۱۹۳﴾ رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْتَنَا
 عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا نُنْفِرُنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿۱۹۴﴾

(۱۸۷) یاد بینہرہوہ) کاتیکِ خوا پیمانی وەرگرت له وانهی کتیبیان پی به خشراوه که روونی بکه نه وه بو خه لکی و ممرامه کانی باس بکه ن و نه یشار نه وه، که چی خستیا نه پشت خویان و به نرخیکی هرزان فروشتیان (نه گهر هموو دنیا ش بیټ، دینی بو بفروشی هرزان فروشراوه و زهره ریکی بی سنوره) ئای که شتیکی بی نرخیان کریوه و دهستیان که وتووہ.

(۱۸۸) وا گومان مه به به وانهی دلخوشن به وهی که هه یانه و هزده که ن باس بکرین و خه لکی سو پاسیان بکات له سه ر کارو چاکه یه ک که نه یان کردووہ، نه وه هه رگیز و امه زانه نه وانه له ده ست سزا رزگار یان ده بیټ، به لکو سزایه کی به ئیش چاوه رپیانه.

(۱۸۹) هرچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر خوا خاوه نیانه و نه و خوا یه ده سه لاتی به سه ر هه موو شتیکیدا به ته وای هه یه.

(۱۹۰) به راستی له دروستکردنی ناسمانه کان و زه ویدا و له ئالوگوری شه و روژدا به لگه و نیشانهی زور هه ن بو که سانی ژیر و هو شمه ند...

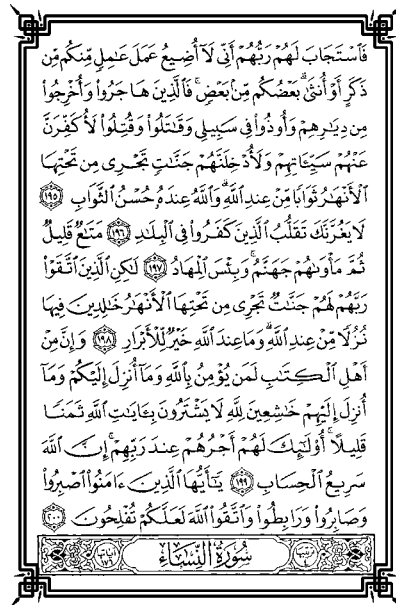
(۱۹۱) نه وانهی یادی خاوه که ن له کاتیکیدا که به پیوه ن یان دانیشتون یان راکشاوون (له هیچ حاله تیکیدا یادی نه وزاته فه راموش ناکه ن)، هه میسه بیرده که نه وه له دروست بوونی ناسمانه کان و زه وی (بیرده که نه وه له هه موو ورده کاریه ک، سه رنجی هه موو دیارده یه ک ده دن، سه رنه نجام ده لین): په روه ردگارا تو هه موو دروست کراوانه ت بی هوده و بی نامانج دروست نه کردووہ، پاکیی و بیگه ردیی شایسته ی تو به، ده تو ش بمانپاریزه له سزای ناگری دوژه خ.

(۱۹۲) په روه ردگارا به راستی تو هه رکه س بখে یته ناو ناگری دوژه خه وه، نه وه ئیتر شه رمه زارو ریسواو خه جاله ت کردووہ، (جا بیگومان له وئ) سته مکاران هیچ جو ره پشتیوانیکیان نیه.

(۱۹۳) په روه ردگارا؛ به راستی ئیمه گویمان له بانگخوازیک بوو، بانگی کردین بو ئیمان و (ده یه فرموو): ئیمان به یین به په روه ردگارتان جائیمه ش (بی دوودلی)، خیرا باوه رمان هیناو (وتمان): په روه ردگارا؛ ده تو ش له گونا هو هه له کانمان خو ش ببه، چاوپوشی بکه له کرداره نا په سه نده کانمان و (له سه ر ریسانی) چاکان و (به خته وهران) بمانرینه و له گه ل نه واندا کو مان بکه روه.

(۱۹۴) په روه ردگارا؛ نه و به لینانه شمان بو نه نجام بده که له سه ر زاری پیغه مبه رانستدا به ئیمه ت داوه (که سه رکه وتنه له دنیا داو به هه شتی به رینه له داها تو دا)، له روژی قیامه تیشدا خه جالت و روو زه ردمان مه که، بیگومان تو به لین شکین نیت و به لین خوت ده به یته سه ر.

(۱۹۵) کاتیك ئیمانداران بهم شیوه‌یه نزیان کرد، که په‌روه‌ردگای نازیان فیریان ده‌کات) په‌روه‌ردگاریان دو‌عاو نزاکانی گیراکردن (بویه ده‌فهرمویت): به‌راستی من هه‌ول و کوشش و کارو کرده‌وی هیچ کام له ئیوه به‌زایه نادم، چ نیرینه و بیاتان، چ میینه و ئافره‌تتان (چونکه) هاوکاری به‌کتر بوون (له چاکه و چاکه کاریدا)، جا ئه‌وانه‌ی کوچیان کردو له شویینه‌واری خویمان ده‌ربه‌ده‌رکران و نازارو ئه‌شکه‌نجه‌دران له بیناوی مندا و جه‌نگان و شه‌هیدکران، به‌راستی سویند بیت چاوپوشی ده‌کام له هه‌له‌و گوناوه‌کانیان و ده‌یانخه‌مه‌باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه‌که چهنده‌ها رووبار به‌ژیر دره‌خته‌کانیداو به‌رده‌م کوشکه‌کانیدا ده‌روات، ئه‌مه‌ش پاداشتیکه له لایهن خواوه (پیشکه‌شیان ده‌کریت) خوا پاداشتی چاک و جوانی لایه (بو تیکۆشه‌ران).

(۱۹۶) ئه‌ی ئیماندار) هه‌رگیز هیزو ده‌سه‌لاتی ئه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن له‌ولا‌تاندا (له‌سه‌ر زه‌وی خوادا) تو له‌خسته‌نه‌بات، (خه‌ته‌ره و خه‌یالی نابه‌جیت بو‌دروست نه‌کات) (۱۹۷) (چونکه ئه‌وه هه‌ره‌مووی) رابواردنیکی که‌مه، له‌وه‌ودوا شوین و جیگه‌یان دۆزه‌خه، که ناخۆشترین جیگه و ریگه‌یه.

(۱۹۸) به‌لام ئه‌وانه‌ی که پارێزکارن و له‌سزای په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن (جیگه و ریگه‌یان) باخه‌کانی به‌هه‌شته‌که چهنده‌ها رووبار به‌ژیر دره‌خته‌کانیداو به‌به‌رده‌م کوشکه‌کانیدا ده‌روات، هاوړی له‌گه‌ل ژپانی هه‌میشه‌یی له‌ویدا، ئه‌و شوینانه‌ش له‌لایهن خواوه ناماده‌کراوه، بو‌میوانداری هه‌میشه‌یی به‌خته‌وه‌ران، ئه‌لبه‌ته ئه‌وبه‌شه‌ی که لای خوایه چاکترو به‌نرختره بو‌پاکان و چاکان و به‌نده راسته‌قینه‌کانی خوای میهره‌بان.

(۱۹۹) به‌راستی هه‌ندی که‌س هه‌ن له‌خاوه‌نانی کتیب که باوه‌ری به‌خواپته‌و و دامه‌زراوه، هه‌روه‌ها به‌و (قورئانه‌ش) که بو‌ئیه ره‌وانه‌کراوه و به‌و کتیبانه‌ش بو‌خویمان پیشتر ره‌وانه‌کراوه، له‌کاتیکیدا ئه‌وانه‌ترسی خویان له‌دلدايه و مه‌به‌ستیانه خوا لییان رازی بیت، ئایه‌ته‌کانی خوا به‌نرخیکی که‌م (یاخود به‌هیچ نرخیکی) نافروشن، ئه‌وانه‌پاداشتی (ئیمان و باوه‌ری) خویمان لای په‌روه‌ردگاریان و هه‌رده‌گرن، به‌راستی خوا به‌خیری لپیرسینه‌وه ئه‌نجام ده‌دات (تا به‌زووی به‌خته‌وه‌ران بخاته به‌هه‌شته‌وه و ناپوخته‌کانیش له‌دۆزه‌خ توند بکات). (۲۰۰) ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه خوگرین و خوړاگرایی و ئارامگری به‌سه‌ر خۆتاندا به‌پین، نه‌به‌زن له‌خوگری و مانه‌وه‌تان له‌سه‌نگه‌ردا، هه‌ول بده‌ن هه‌میشه له‌سه‌نگه‌ری خه‌بات و کوششدا بن، له‌خوا بترسن و پارێزکارین بو‌ئه‌وه‌ی سه‌رفرازی (هه‌میشه‌یی) به‌ده‌ست به‌پین (له‌مایه‌ی رحه‌مه‌تی خوادا له‌به‌هه‌شتی به‌ریندا).

(۱۵) ئەو ئافرەتانەى كە زىنا دەكەن لە ژنانتان ئەوہ چوار شاىه تىيان لە خۆتان لەسەر بگرن، جا ئەگەر شاىه تىياندا، ئىوہ لە مالدا بەندىيان بگەن، تا مردن يەخەيان پىدەگريّت يان خوا دەروويە كىيان لى دەكاتەوہ.

(۱۶) ئەو ژن و پىاوہتان، يان ئەو كوپر و كچەتان كە زىنايان لە دەست دەقەومىت، ئەوہ ئىوہ لىيان بدەن و نازارىيان بدەن، خۆ ئەگەر تەوبەيان كردو خويان پەروەردە و چاككرد، ئەوہ ئىوہ وازىيان لى بەهينن (تەعەنەيان لىمەدەن، بەچاوى سووك تەماشايان مەكەن) چونكە بەراستى خوا ھەمىشە تەوبەوەرگەر و بەرپەحم و مېھرەبانىشە.

وَالَّذِي يَأْتِيكَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْمَدُوا عَلَيْهَا آرزىمەت مەنكەم قان شەيدوا قامىسكۆھرەك فى اَلشُّبُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا ﴿١٥﴾ وَالَّذَانِ يَأْتِيَنَّهَا مِنْكُمْ فَتَادُوهُمَا قَاتِلًا تَابًا وَأَصْلَحًا فَأَعْرَضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تُوبًا رَحِيمًا ﴿١٦﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ الشُّرُوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُتْتُ أَنْفَنَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرَوْا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَتَضَلَّوهُنَّ لِيَنْدَهُبُوا بِبَعْضِ مَا ءَاتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَدْحَةٍ مُمِيتَةٍ وَعَابَرْتُمُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَمَسَّحَ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَبَرًا كَثِيرًا ﴿١٩﴾

(۱۷) خوى گەورە تەنھا ئەو تەوبەو پەشيمانىە قبول دەكات و ئەو كەسانە دەگريّتەوہ كە گوناھو و نادروستى بەنەفامى و نەزانى ئەنجام دەدەن و پاشان بە زووى تەوبە دەكەن و پەشيمانى دەردەپرن، ئا ئەو جوړە كەسانە خوا تەوبەيان لى وەرەدەگريّت و ھەمىشە و بەردەوام خوا زانايە (بەوہى بەنەزانى و نەفامى ھەلە و گوناھ ئەنجام دەدات) و دانايە و دەزانىت كە ئادەمىزاد ھەندىك جار لاوازى روى تىدەكات و بەھەلەدا دەچىت، لەبەرئەوہ ناوئىدى ناكات).

(۱۸) تەوبەو پەشيمانى بو ئەو كەسانە نىە كە بەردەوامن لەسەر گوناھو تاوان، ئەو كاتەى مردن يەخەى بەيە كىكيان گرت ئەوسا بلىت: ئەوہ ئىتر من بەراستى لە ئىستەوہ تەوبەم كرد، تەوبە لەوانەش وەرناگريّت كە بەكافرى دەمرن، بو ئەو جوړە تاوانبارانە ھەمويان سزايەكى بەئىشمان نامادە كردوہ.

(۱۹) ئەى ئەوانەى باوہرتان ھىناوہ دروست نىە بوّتان ژنان بە زور بگەنە مىراتى خۆتان و دەستيان بەسەردا بگرن، (وہ كو كەلوپەلى ترى ناومال)، ناچارىشيان مەكەن تا ھەندىك مارەبىتان بو بگەرپىننەوہ، مەگەر ئەوان گوناھىكى ئاشكراو ديار ئەنجام بدەن، ھاوژىنيان بەجوانى لەگەلدا بەرنەسەر، خۆ ئەگەر خۆشتان نەويستن و لىيان بىزار بوون، ئەوہ دوور نىە و دەشىت حەزتان لە شتىك نەبىت و خوا بىكات بەمايەى خىرو بىرى زور و بىسنور.

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مِمَّكَاتٍ زَوْجٍ وَءَاتَيْتُمْ
 إِحْدَاهُمَا قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا بِمَنَّهُ شَيْئًا إِنَّا خَلَقْنَاهُ
 مِنْ نَارٍ وَإِنَّمَا فَئِيسَةٌ ﴿٢٠﴾ وَكَيْفَ تَأْخُذُونَ بِهِ وَقَدْ آفَقْنَا
 بِعَمَلِكُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ وَأَخَذْتُمْ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
 غَلِيظًا ﴿٢١﴾ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ بِرَبِّ
 النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ عَنْ حُدُودِ اللَّهِ وَمَعْتَدًا
 وَنِسَاءَ سِبْيَانٍ ﴿٢٢﴾ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
 وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعُمَّاتُكُمْ وَكُلَّ نِسَاءٍ
 أَلْحَقْتُمْ بِبَنَاتِكُمْ وَالْبَنَاتُ وَاللَّحِيظَاتُ
 وَأَخَوَاتُكُمْ بِرَبِّكُمْ وَرَبِّ آبَائِكُمْ وَأُمَّهَاتِكُمْ
 وَرَبِّئِبْتِهَاتِكُمْ أَلْحَقْتُمْ فِي حُجُورِكُمْ بَيْنَ نِسَائِكُمْ
 أَلْحَقْتُمْ بِبَنَاتِكُمْ بَيْنَ نِسَائِكُمْ بِرَبِّكُمْ
 فَالْحُجُورَاتُ عَلَيْكُمْ وَكُلَّ نِسَاءٍ أَلْحَقْتُمْ
 مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ
 إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ عَنِ اللَّهِ عَافُونَ رَجِيمًا ﴿٢٣﴾

(۲۰) خو ئه گهر ويستان هاوسه ريك بخه نه جيگه ي
 هاوسه ريكی ترو ماره بيه كه ي (ثالتون و سامانيكي)
 زورتان پيدا بوو، ئه وه نايبت هيچ شتيكي لي
 بگيرنه وه و ليبي كه م بكه نه وه، ثايا ئه وه ماره بيه ي كه
 پيتانداوه وه ريده گرنه وه ليبيان به دروست كردني
 بوختانيكي ناره واو گوناوه سته ميكي ناشكرا؟!
 (۲۱) جا چون دروسته ماره بيان ليوه ر بگرنه وه،
 له كاتي كيدا ئيوه چوونه ته لاي يه كترو ژناتيش په يمان
 و به ليبيكي گه ووه و گرنگيان لي وه رگرتون
 له كاتي ماره كردنياندا).

(۲۲) نه كهن ئه و ئافره تانه ماره بكه نه كه پيشتر باوكتان ماره ي كردبوو، مه گهر ئه وه ي كه
 رابوورد (له سه رده مي نه فاميدا پيش حه رام كردني) به راستي ئه و كاره گوناهيكي گه ووه و
 ناشرين و ناپه سه نده و ريپازيكي خراپه.

(۲۳) ئه ي ئيمانداران: ئه م ئافره تانه) ماره كردنيان حه رامكراوه له سه رتان: دايكاتان،
 كچه كاتان، خوشكه كاتان، پوره كاتان (خوشكي باوك)، پوره كاتان (خوشكي دايك) برازاتان،
 خوشكه زاتان، ئه و دايكانه ي كه شيريان داونه تي، خوشكه شيريه كاتان، دايكی هاوسه رتان
 (خه سوو)، ئه و كچانه ي له پياويكي ترن و لاي ئيوه ده ژين و په ووه ده بين و له و ژنانه تانن
 كه چوونه ته لايان (واته زړ كچه كاتان)، خو ئه گهر نه چووبنه لاي دايكی ئه و جوړه كچانه
 ئه وه هيچ گوناها تان له سه ر ني يه (ماره يان بكه نه)، (هه روه ها حه رامه) هاوسه ر ي ئه و كوران تان
 ماره بكه نه كه له پشتي خو تانن (واته بوكه كاتان)، (هه روه ها حه رامه) دوو خوشكيش پيكه وه
 بكه نه هاوسه ر ي خو تان له يه ك كاتدا، جگه له وانه ي كه رابوورد به راستي خوا هه ميشه و
 به رده و ام ليخوشبوو ميهره بانه.